

Скляна дівчина

КУПИТИ

Від п'ятнадцятирічної Белли всі чогось хочуть. Мати — щоб вона допомагала з хатніми справами; батько — щоб не створювала проблем; колишній хлопець — щоб не надокучала. Лише бабуся ніколи й нічого не вимагала від дівчини. Та вона нещодавно померла.

Тепер тільки одна річ здатна послабити цей тиск — алкоголь. Горілка, пиво, м'ятний шнапс пом'якшують гострі кути Беллиного життя. Та й що тут такого? Усі п'ють. До того ж кинути можна будь-якої миті. Але якось на вечірці Белла напивається до нестями й опиняється в лікарні. Нарешті їй доведеться поглянути правді у вічі. І ця правда — реабілітаційний центр.

Щоранку я прокидаюся з думкою, що не переживу ще одного дня. Або, можливо, насправді я просто не хочу його переживати. Сумління гризе вага вчорашніх рішень, у душі вирують переживання, і часом це все просто неможливо витримати. Я така втомлена, що тіло здається оголеним крихким скелетом. Кожен рух дається дуже важко, ніби ноги застрягли в цементі, на грудях рентгенозахисний жилет, а до зап'ясть прив'язані цеглини. Проте я підводжуся. Витягаю себе з ліжка, ставлю важкі ноги на підлогу й беруся до безглуздої рутини, бо таке воно — життя в п'ятнадцять: мама лягатиметься, якщо запізнишся до школи; тато кричатиме, що дістане прочухана на роботі, якщо не поквапишся; учитель присоромить тебе перед класом, бо ти не слухала його пояснень. Всяк і кожен штовхатиме тебе в коридорі, відкидаючи до стіни — і, що найболючіше, навіть не навмисно, а тому що тебе просто не помічають. Ніби тебе не існує. Ніби ти навіть не найменша цятка на їхньому радарі людства. Потім випадково побачиш людину, яка вкрала твоє серце, розколола його навпіл, запхала собі до рота й проковтнула, і знатимеш, що, хай як би хотіла, вже не повернеш його, — і тоді лишається тільки одне запитання: як так можна жити? Або раптом згадаєш, що бабусі більше немає, і ця велетенська чорна діра в грудях знову спробує поглинути тебе. І знову — як так можна жити? Хтозна: можливо, сьогодні буде навчальна тривога на випадок стрілянини й доведеться тулитися під вікнами в кабінеті мистецтва. А може, цього разу це буде не просто тренування, а справжня загроза. У пінгвінів в Антарктиді пластик у крові. Навколо пожежі. Повені. Глобальне потепління. Одначе мусиш вставати з ліжка, бо тобі п'ятнадцять і в тебе немає вибору. Надягаєш мішкуваті джинси. Мішкувату футболку, худі. Все мішкувате, щоб залишити місце для душевного болю. Захистити себе. Наносиш ідеальну маску з пудри й чорної підводки - готуєш обличчя, яке показуватимеш світові. І, можливо, воно не відповідає твоєму внутрішньому «я», але кому яке діло? Справжня суть водночас надто інтенсивна й незначна. Вона — тільки пустоти й сіре знесилене серце. Усі кажуть, що з часом попустить, що це все підлітковий вік. Це ніби вирок, який мусиш

відбути. Мовляв, якщо виживеш — станеш сильнішим. Що воно того вартуватиме. І, можливо, це правда, але шлях здається довгим та важким, і пережити день допомагає лише думка про те, що ввечері на тебе чекає дещо, що ненадовго надасть цьому всьому сенсу. А потім прийде заспокійлива хвиля, накриє з головою та змиє решту думок.

ОДИН

І десять, десять, десять за все,

За все, все, за все.

Kiss Off — Violent Femmes

П'ЯТНИЦЯ

Це як гра в пляшечку, тільки без пляшки. Я добре знаю, як усе скінчиться. Уявна пляшка запаморочливо крутитиметься між нами, аж доки зрештою зупиниться на мені.

Шері не хоче брати все у свої руки. Вона каже, що не надто вправна в цьому (хоча пробувала лише двічі). Стверджує, що їй не подобається, як на неї дивляться люди.

Ембер і чути про це не хоче. Але, оскільки машина й права є тільки в неї, вона заявляє, що й так зробила внесок, погодившись нас відвезти. «Я — капітанка порома, — говорить вона. — Я керую цим п'яним судном, тому без мене». Загалом Ембер не подобається пити. Пригадую, як вона скуштувала алкоголь. Спершу все, здавалося, було нормально: вона хихотіла разом з нами в кімнаті Крістен, поки ми передавали одна одній стаканчики з м'ятним лікером, але потім її знудило просто на коліна. Нам довелося роздягати її та затягувати в душ, і я зголосилася залізти разом з Ембер, щоб простежити, аби вона не впала. Я вимивала

шматочки блювотиння з кінчиків її довгого волосся, поки вона ридала. Добре, що мама Крістен ночувала тоді у свого хлопця. Ми знайшли лікер на найвищій полиці кухонної шафки; пляшку вкривав товстий шар пилу. Пахнув напій як цукерки, тож ми вирішили скуштувати. Нам було по тринадцять — а яка дитина відмовиться від солодкого? Хай там як, для Ембер то був перший і останній раз.

Крістен притулилася до дверцят машини. Два хвостики з червоними бантиками розвіваються на вітрі, що задуває в напіввідчинене вікно.

— Белло, ти це зроби, — каже вона, помахуючи вейпом. — Тобі найкраще вдається. Тобі на все начхати.

— Який жах, — бурмоче Ембер. — Це справді гидко.

— Увесь цей світ гидкий, якщо подумати, — відказує Крістен. — Кому яке діло?

Я зітхаю, сидячи на задньому сидінні поруч із Шері.

Пляшка зупинилася на мені. Те, що тільки-но сказала Крістен, я в різних варіаціях вислуховую щодня:

«Белло, ти це зроби».

«Белло, скажи сестрі, щоб відклала планшет і йшла вечеряти».

«Белло, скажи батькові, що він знову запізнюється з чеком».

«Белло, дізнайся, чи той хлопець вважає мене гарячою».

«Белло, я не читала книжки. Розкажи сюжет, щоб я написала цей клятий твір».

«Белло, Белло, Белло».

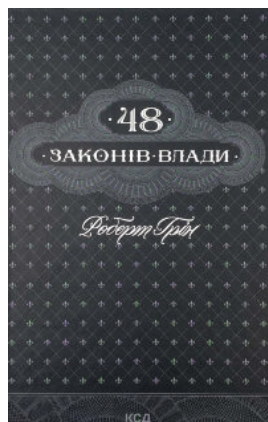
Заплющую очі. Хочеться побути на самоті, але після того, що сталося з Діланом, друзі постійно приглядають за мною.

І я знаю, що маю бути вдячна, але часом мені дуже потрібні тиша й спокій. одного звуку, нічого. Просто... нічого. Іноді здається, ніби я живу в гральному автоматі; ніби я — подряпана кулька, яка літає з одного кутка в інший під спалахи вогнів й оглушливий дзенькіт. І я ніколи не зможу зупинити гру, бо я і є гра. Ембер зупиняється на узбіччі за квартал від крамниці. Дві червоні літери на вивісці згасли, тож тепер там написано «П'яна М__ія».

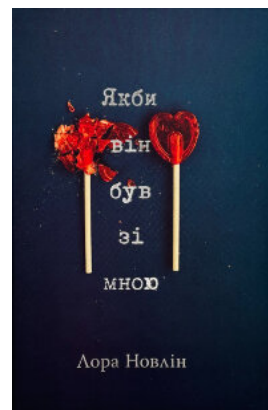
Рекомендована література

Покинь якщо кохаєш

48 законів влади

Якби він був зі мною

Секрет служниці

Розпусні загублені хлопці. Книга 1: Король Неверленду

Вище неба. Місто вітрів. Книга 1

Перейти до категорії
Проза

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ